

CS 39319/10
J. GIONTINIJEVA

X.
JURIJČE IN ZORKA

KNJIŽNICA ZA OTROKE

9539319/10

030029457

Jurijče in Zorka.

Nekateri dečki so jako malopridni in brezsrčni. Veselí jih, če morejo mučiti uboge živali. Tak hudobnik je bil tudi Jurijče.

Kolikrat so ga kaznovali v šoli in domá, če se je zvedelo, da je jemal ptičja gnezda in brezčutno gledal, kakó so ubogi ptički žalostno čivkali in plaho iskali mladičev, katere je bil že zdavna potisnil v žep! Kolikrat so ga kregali ljudjé, če je lučal kamenje na kure in pse! Ali nič ni pomagalo. Jurijče je ostal vedno isti hudobnik. Zategadelj ga ni maral

nihče. Pridni in vljudni otroci so se ga izogibali že od daleč, zlasti Zorka, modroóka, živalna, plavolasa deklica, ki je rada s svojim kruhom pitala uboge ptiče. Bala se ga je posebno zato, ker jo je dražil. Kàj rad je namreč lučal kamenito točo, kadar je potresala krilatim gostom, da so se hipoma razpršili.

Zorka je imela ljubeznivega psička. Sneženobel je bil, samó na levem ušesi je imel črno liso.

Jurijče ga je rad vabil k sebi. Kadar pa je bil dosti blizu, polil ga je s tinto ali z barvilom.

Zorkim oče ga je že nekolikrat zatožil pri očetu. Ali če so danes hudo kaznovali nepoboljšljivega dečka, jutri je že znova premišljal, kaj bi napravil.

Psiček ga seveda že dolgo ni maral. Renčal je, ako ga je le od daleč ugledal. Saj je brezsrčni deček pogostoma tepel ubogega psa in nekoč celó tako, da je šepal dobro dolgo.

— Nekega dne zakliče Jurijče preko vrtne ograje Zorki, da odreže psu črno uhó. Obdržal ga bode za spomin.

Zorka se prestraši. Vedela je prav dobro, da bi se Jurijče kar nič ne pomišljal zvršiti to surovo žuganje. Zato odslej ni pred vrata ne pušča psa. Kaj storí Jurijče?

Bodisi kakorkoli, zajeti hoče živalco. Trdosrčnik sklene, da se znosi do dobrega.

Res preží na psa, ali dobiti ga ne more. Nekoč pa čaka, dokler ne gredo Zorkini stariši z dóma. Zdaj vé, da je deklica sama domá s psičkom. Hipoma se zažene preko ograje in se splazi pri zadnjih vratih v hišo. Res zaloti ubogega psa, ki précej zalaje nanj. Hitro odprè z desno roko nožič, z levico pa segne po psu. Ali sicer jako pohlevna žival je vsa razkačena. Ugrizne ga v desno roko, da Jurijče kar zakričí od bolečin. Nož mu pade na tla; zbežati hoče iz hiše.

Psiček pa ga ne pustí. Za meča popade bežečega dečka in se takó zagriže, da jame Jurijče kričati na vse grlo, naj ga vender oprosté razljučene zivali.

Ko pride napósled Zorka, zgrudi se Jurijče nezavesten od bolečin. Iz raznih ran mu curljá krí. Dekletce le stežka umiri psa. Renčeč se umakne.

Zorka kliče pomoči. Ali dolgo traje, predno prihité ljudjé. Hudo ogrizenega dečka nesejo domóv.

Dôkaj tednov mora razposajeni deček prebiti v postelji. Močno ga bolí. Leva noga in leva roka pa sta otrpli, zakaj razkačeni pes mu je pregriznil nekatere kite.

Plezati na drevesa in dražiti ptičev odslej ni mogel. Bodi vam ta povest v svarilo, da nikoli ne mučite ubogih živalij. Grozovitnika in trdosrčnika zadene kazen prej ali slej. Vsako žival bolí. Pomislite, kakó bi bolelo vas, da vas mučijo surovi

trinogi. Jurijčeta je zadela huda kazen, ali nikomur se ni smilil hudobni, raz posajeni, grozoviti deček. Saj se tudi njemu ni smilila nobena žival.

Mali psiček laje veselo kakor prej. Zorka ga imá še rajši. Nikdo ni zameril psičku, da se je branil za svojo kožo.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJI (17U) (17UNICA)

00000463091

Pri **J. Giontini-ji v Ljubljani** se tudi dobivajo:

Car i tesar. Zgodovinska pripov.	20 kr.
Cerkvica na skali. Pravljica	12 kr.
Čas je zlato. Povest	36 kr.
Darinka, mala Črnogorka. Povest.	24 kr.
Doma in na tujem. Povest	20 kr.
Hubad, Pripovedke za mladino. I., II., III. à	24 kr.
Izanami mala Japonka	24 kr.
Izdajalca domovine. Povest	24 kr.
Knez Črni Jurij. Zgodov. povest.	20 kr.
Narodne pripovedke. I., II. à	24 kr.
Pravljice in pripovedke za mladino	36 kr.
Mali vseznalec ali zbirka lahko iz- peljivih poskusov iz fizike etc.	30 kr.

